

Johs. Hansen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter en Simplificering i Opkrævningen af endeligt Bidrag til Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre, og jeg skal erkende, at det efter de fra Forvaltningsnævnet foreliggende Oplysninger synes ganske naturligt at foretage den foreslaaede Ændring, som jeg derfor ogsaa paa mit Partis Vegne kan anbefale.

Jeg vil gerne føje en Bemærkning til af mere principiel Karakter. Det fremgaar af Loven, at den foruden det egentlige Landbrugsløsøre ogsaa omfatter Landbrugernes private Indbo. Af Forvaltningsnævnets Skrivelse, der er optrykt som Bilag til det foreliggende Lovforslag, fremgaar, at det, der skal opkræves, er mindre end 1 pro mille af de paagældende forsikredes Forsikringssum. Naar man erindrer sig, at Krigsforsikringen af privat Indbo opkræver 6 pro mille af Forsikringssummen, kan man ikke undgaa at faa en lidt besk Smag i Munden. Disse to Promillere er Udtryk for en saa afgørende Forskelsbehandling, at man maa beklage, at vort Lovkompleks om Krigsforsikring er blevet opbygget paa en saadan Maade, at dette kan blive Resultatet.

Det er vist meget svært, for ikke at sige umuligt at faa den Del af Befolkningen, der som Krigsforsikringsbidrag af deres private Indbo maa betale 6 pro mille, medens Landbruget slipper med mindre end 1 pro mille, til at forstaa den højere Retfærdighed i en saadan Ordning. Det havde efter min Mening været mere naturligt at paalægge det private Indbo de samme Byrder med Hensyn til Krigsforsikringsbidrag, og det er rimeligt at henlede Opmærksomheden paa Forholdet, saaledes at man ved en eventuel senere Lovgivning af lignende Art tager dette Forhold i Betragtning. Jeg siger ikke dette, fordi jeg venter eller tror, disse Problemer snart kan blive aktuelle paa ny. Tværtimod, men det er vist ganske rimeligt at benytte den givne Anledning til at gøre opmærksom paa Forholdet. For Fuldstændigheds Skyld skal jeg tilføje, at jeg er ganske klar over, at der ikke er nogen Mulighed for at skabe en retfærdigere Ordning nu. Fremgangsmaaden er i fuld Overensstemmelse med Lovgivningen, og den nuværende højttærende Handelsminister er ogsaa ganske uden Skyld i den forhaandenværende Tilstand.

Ja, efter dette Hjertesuk skal jeg paa ny

give Udtryk for Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og anbefale det til en villig og hurtig Behandling.

Hans Pinstrup: Den foreslaaede Ændring i Lov om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre ønskes gennemført af praktiske Grunde, og paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Angaaende de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen fremsatte om den Ulighed, han mente, der var mellem de forskellige Forsikringsforbund, vil jeg bede det ærede Medlem ikke glemme, at de Folk, som der her er Tale om, er de samme, som maa betale til en lang Række andre Krigsforsikringsforbund. Det er de samme Folk, som maa betale f. Eks. til Krigsforsikring af Landbrugets Jorder — et meget stort Millionbeløb, som alle andre, der kun har Indbo, er fritaget for. De maa betale til Løsøreforsikring, de maa betale til Bygningsskader.

Endelig kunde det ærede Medlem, hvis han vilde gaa tilbage til det Tidspunkt, da man gennemførte denne Forsikringslovgivning, se, at paa daværende Tidspunkt var det Byerne, der bl. a. ikke vilde være sammen med Landbruget i en fælles Krigsforsikring, fordi man dengang troede, at Krigen vilde foraarsage, at Marker, Gaarde og Huse blev afbrændt. Paa dette bestemte Omraade er det altsaa gaaet anderledes. Man kan ikke opstille det saa enkelt, som at visse Folk her i Landet kun har Krigsforsikringsbidrag at betale for deres Indbo, medens andre maa betale Forsikring for alle deres Ejendele paa mange forskellige Omraader. Paa nogle Omraader drejer det sig om smaa Tal, paa andre om meget store Millionbeløb, og det gælder ogsaa for Landbrugets Vedkommende.

Tesdorpf: Det er ikke en matematisk Retfærdighed, der gennemføres ved denne Ændring af Loven af 30. Maj 1940, men til Gengæld en praktisk Retfærdighed. Simplificeringen af den Udregning, der skal foretages for at fordele Byrderne ved Krigsforsikringsbidraget, er saa stor, at man maa kunne se bort fra de mindre Uretfærdigheder, der kan komme til at foreligge. Naar Bidraget er mindre end 1 pro mille, maa Uretfærdigheden ogsaa blive meget lille,